

[Kofod-Svendsen]

tion, kristeligt folkeparti ønsker at udmønte sin bistandspolitik. Jeg har da med interesse bemærket, at flere af de punkter, som er nedfældet i dette forslag, er taget fra det, der blev konklusionen på debatten sidste år. Det gælder f.eks. det første punkt, og det gælder i større eller mindre udstrækning flere af de andre punkter.

Den grundholdning, vi står for, vil vi udmønte ved bl.a. stærkt at understrege det, der siges i det første punkt, nemlig at »bistanden skal bidrage til varig forbedring af de fattige befolkningsgruppers økonomiske, sociale og politiske vilkår«.

Albrechtsen (VS):

Både udenrigsministeren og hr. Lasse Budtz fandt, at det ikke var nødvendigt og rigtigt på nuværende tidspunkt at gå i gang med et forslag som dette. Man fandt, at man for kort tid siden havde klarlagt principperne for den danske u-landsbistand, og desværre måtte jeg forstå de bemærkninger på den måde, at man havde tænkt sig, at man dermed havde klarlagt disse ting for lang tid fremover.

Jeg håber ikke, at det var det, der lå i bemærkningerne, for sagen er den, at det, man lagde fast, i korte træk var, at man videreførte den danske bistandspolitik og principperne for den igennem mange år. Man foretog ikke nogen virkelig gennemgribende ændringer, hvad der faktisk efter vores opfattelse er behov for, og hvad der i hvert fald er behov for en debat om. Men man kan jo så håbe, at det af hr. Lasse Budtz bebudede forslag til efteråret vil bringe sagen noget videre.

Baggrunden for u-landspolitikken bør være en analyse af den, hvis man kan kalde den sådan, Nord-Syd-konflikt, som eksisterer, altså den konflikt, der eksisterer mellem den kapitalistiske, industrielle del af verden og den underudviklede, fattige del af verden, som gennem årtier, ja faktisk gennem århundreder, er blevet udbyttet og udplyndret af de lande, vi bor i, og hvor vi har medansvaret. Det har ført til, at de vestlige lande gennem direkte og indirekte støtte har opretholdt styrer i u-landene, som baserer sig på militærdiktaturer, og som baserer sig på en godsejeroverklasse, som er i alliance med borgerskabet, og som oftest er vendt imod

den fattige befolkning, og som oftest har den funktion at udbytte befolkningen yderligere.

Danmark har et ansvar for at være med til at bryde den onde cirkel, som dér eksisterer. Danmark har et ansvar for at være med til at bryde den såkaldte økonomiske verdensorden, som eksisterer i dag, og som blokerer for udviklingen i den tredje verden. Det er i det perspektiv, det forslag, SF og VS har fremsat, skal ses.

Jeg vil da godt spørge socialdemokratiet, når man nu er så afvisende over for tankegangen i dette: hvad er så det socialdemokratiske bud på at bryde med den udvikling, som har fundet sted og som finder sted i Nord-Syd-konflikten? Jeg ved godt, at der er mange andre elementer i den problematik end u-landsspørgsmålet. Der er også spørgsmålet om nedrustningen og afmilitariseringen af verden osv. Men hvad er inden for dette område egentlig socialdemokraternes bud på, at vi kommer videre?

Den u-landspolitik, som føres fra de vestlige landes side og i høj grad fra Danmarks side, har egentlig – for nu at udtrykke det på en enkel, måske for den danske bistandspolitik lidt firkantet måde, men i hvert fald gældende for den vestlige verdens bistandspolitik – den funktion at være en slags kunstigt åndedræt, der i mange tilfælde endda kan være med til at holde regimer på benene, som set ud fra det synspunkt, at det var de fattige, man skulle styrke, faktisk burde væltes – jo før, jo hellere. Sådan har den vestlige u-landsbistand generelt en forkert funktion, sådan som det er i dag, og dér er den danske bistand ikke uden skyld.

Så er der det problem, at en stor del af bistanden havner i de forkerte lommer. En stor del af bistanden kan ikke nå de fattige i de enkelte lande, idet den overklasse, som eksisterer, på forskellige leder og kanter er i stand til at kanalisere hjælpen ned i sine egne lommer.

Desforuden kan bistanden i mange tilfælde være med til at forække udviklingen inden for et land i en forkert retning, fordi man gennem bindingerne til f.eks. danske firmaer ofte kaster sig ud i projekter, der ikke er med til at hjælpe de fattige i de pågældende lande og forbedre deres livsvilkår, men kan være med til at fremme en industriel og teknisk udvikling, som nok er til gavn for de vestlige lande og de selskaber, der opererer herfra,